

Jeugdtheater

Bart Deuss

de Volkskrant Dinsdag 26 september 2006

De worstelaar

Theater Gnaffel. Regie Ted Keijser. Vanaf 6 jaar. T/m 26 nov; www.gnaffel.nl

De Worstelaar is een aangrijpende voorstelling met poppen, die balanceert tussen spektakel en poëzie. De makers brengen op uitgekookte wijze de wereld van oude mensen en kinderen bijeen. Afgeserveerd met een finale act, waarin alle bewoners van een bejaardenhuis samen een bizar circusprogramma opvoeren.

Zij die voor kinderen theater maken, putten onvermijdelijk uit de eigen leefwereld en niet zelden uit de eigen kindertijd. Dat leidt soms tot nostalgische beelden (kniekousen en oude radio's om maar wat te noemen) waarvan je je afvraagt wat kinderen van nu daar mee moeten. *De Worstelaar* van Theater Gnaffel zit ook vol nostalgie maar de setting – een rommelig bejaardenhuis – is een gouden vondst. De oudjes zijn in een fase van hun leven beland waarin ze een koprol achterover richting hun kindertijd maken. De brute, primaire anarchie die ontstaat als een oude worstelaar het tehuis betreedt, is komisch, wreed en ontroerend tegelijk. En erg goed aan kinderen besteedt.

Aan de basis van deze voorstelling staat een sterk team: Koos Elfering, oude rot in het jeugdtheater, speelt de worstelaar en neemt ook enkele poppen ter hand. Artistiek leider Elout Hol, bespeelt de bewoners – fraaie, robuuste poppen. Regisseur Ted Keijser kan in dit concept zijn liefde voor komedie en circus, en zijn muzikaliteit ruimschoots kwijt.

De voorstelling, geplaatst in een rommelig decor dat verval ademt, is voorzien van een klankbasis van ouderwetse circusmuziek, Arabische deuntjes, zigeunerklanken en klassieke muziek. Een keurig geklede heer stelt zich voor als Sjostakovitsj (de componist), ene Kowalski moet aanvankelijk niets van de worstelaar hebben, die een felle jaloezie losmaakt tussen de bijtgrage mevrouw Langehaar en de romantisch ingestelde Mathilde. Buitengewoon vertederend is de badscène van de worstelaar met de dementerende meneer Kleermaker. Die straalt de ultieme verwondering uit waarmee de meeste karakters de grensverleggende aanwezigheid van de worstelaar beleven. Een ding is duidelijk, de grijze worste-

Scène uit *De Worstelaar* van Theater Gnaffel.

FOTO WOUT BIERENBROODSPOT

laar en deze oudjes zijn alles behalve dood.

kind & kunst

Oude worstelaar brengt suffig Grieks dorpje tot leven

De fans in 'De worstelaar' zijn mensgrote poppen.

Jeugdtheater

'De worstelaar' van Theater Gnaffel, vanaf acht jaar, is te zien: 18/10 in Capelle a/d IJssel, 28/10 in Zaltbommel, 29/10 in Amstelveen, 5/11 in Zutphen, 19/11 in Rotterdam, 26/11 in Breda. Info: 020-6230623 of www.stipproducties.nl

In een Grieks dorpje verzamelen de nieuwsgierige bewoners zich rond een worstelaar. Hij wikkelt metalen kettingen om het gespierde lijf, die hij met onvoorstelbare spierkracht doet breken. Hij sjouwt met betonblokken alsof het om kartonnen dozen gaat. En in het gevecht maakt zijn tegenstander geen schijn van kans. Nou ja, zo lijkt het als je de trucs van de man niet doorziet.

Een voorstelling met de titel 'De worstelaar' heeft in de humoristische regie van Ted Keijser al snel een dubbele bodem. Koos de worstelaar is al aardig op leeftijd, maar in zijn hoofd is hij nog steeds wereldkampioen. De fans zijn mensgrote

plaatselijke bejaardentehuis. Een demente oma wankelt achter een rollator en een sullige meneer gaat gekleed in pyjama. Een andere heer is een mopperende zeurpiet en een dame in feestjurk was ooit een schoonheid.

Poppenspeler Elout Hol en acteur Koos Elferink vertellen en spelen het tragikomische verhaal van Theater Gnaffel over de oude worstelaar, die een suf dorpje tot leven brengt. In een rommelig decor met kale blokken, oude matrassen en sjoefele koffers komen de dorpsbewoners één voor één tot bloei.

De mopperige meneer Kowalski wil Koos de worstelaar eigenlijk het dorp uitjagen, maar gaat al snel overstag als hij de circuskunsten ziet. Meneer Kleermaker doet tot hilariteit van de kinderen langzaam zijn pyjama uit en gaat met Koos in bad. Mathilde in de feestjurk raakt tot over haar oren verliefd en zingt dromerige Franse chansons. En de demente oma valt het bloed weer

sneller stromen en bijt de man spontaan in de gespierde armen.

Koos Elferink speelt de vriendelijke krachtpatser rustig en naturel, zet een man van vlees en bloed neer. Poppenspeler Elout Hol laat zich van zijn sterkste kant zien en doet je bijna vergeten dat de poppen niet echt zijn. De karakteristieke kop met lang grijs haar en grote mond van de oma grijnst je tegemoet. De tirades van meneer Kowalski galmen met een stem als een klok door de zaal. Meneer Kleermaker, met zijn sullige stem, bleke lijfje en slappe benen zou je als publiek graag helpen bij het oversteken.

Het zijn stuk voor stuk karakters die je bij blijven. Ze werken op de lachspieren en de ene na de andere grap is een goed getimed voltrefeer. Na de voorstelling houdt het publiek niet meer op met klappen. 'De worstelaar' is een theatraal feestje. Met veel binnenpret ga je naar huis

Anita Twaalfhoven

poppen en lijken ontsnapt uit het

demente oma voelt het bloed weer

Trouw, 11 oktober 2006